

Resor Borneo – djungel, hav och vildmark

Litteratur Storslaget och effektivt av Edenborg

Anders Mildner Medierna på grund i ubåtsjakten >>

4

12

13

Rapportera till varje pris

JOURNALISTIK Om frilansjournalisten Jocke Medin blivit tillfångatagen av fundamentalistiska IS i Syrien hade han sannolikt mist huvudet. Men han kom hem helskinnad, med fruktansvärda bilder på minneskortet och en skyhögt telefonräkning. 2-3

Foto: Tomas Lundin

Barn som har drabbats av cancer är värda en ljusglimt i tillvaron. Med ditt bidrag kan vi ordna det.

pg 90 00 10-0

HOTEL
VILLA ANNA

Fulbord

Tradition, hantverk och klassiska smaker

Välkommen!

www.villaanna.se
018 580 20 00

Fars dagmiddag

9 nov. kl. 16.00 firar Eklundshof fars dag med en härlig höstbuffé för hela familjen.

Pris 395 kr/pers., barn 3-12 år 15 kr per fyllda år.
Varmt välkomna!

Eklundshof

HOTELL • KONFERENS • FESTVÄNING

Bokning 018-55 01 00 · www eklundshof.se

Nyhetschef
Johanna Odlander
018-478 10 42
sondag@unt.se

Redaktör Mat & Dryck
Lotta Frithiof
018-478 12 77
matochdryck@unt.se

Tipsa UNT!
Sms och mms: 72018
E-post: 72018@unt.se

UNT.SE

/stiljakt

Stiljakt på stan

Finns det någon särskild Uppsalastil? Och hur modemedvetna är Uppsalaborna? Häng med vår bloggare **Amanda**

Hjelm ut på stan i jakten på Uppsalabornas bästa street-style.

UNT.SE

/vadvivet

Spaning på vetenskapen

Vad vet vi egentligen? **Jan-Olov Johansson** är vetenskapsjournalist, agronom och hedersdoktor vid Uppsala universitet.

På unt.se/vadvivet delar han med sig av sina spaningar kring veten-

UNT.SE

/blogg

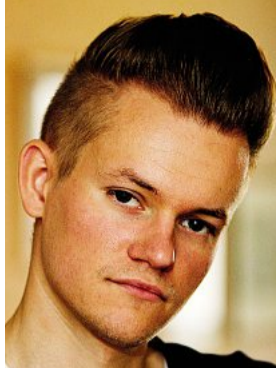

Fantastiska fåglar

Missa inte bloggen **Fantastiska fåglar** där UNT:s prisbelönta fotograf **Sven-Olof Ahlgren** delar med sig av fina foton bland annat blåmesar, talgoxar, grönfinkar och mycket mer.

Min bästa söndag

VAKNAR...

Oftast vaknar jag klockan nio, men det beror på aktiviteterna natten innan. Då äter jag gröt och dricker arabiskt kaffe.

PÅ FÖRMIDDAGEN...

Jag följer upp utvecklingen i några länder eller några frågor. Kanske dyker spännande idéer upp om resor.

PÅ EFTERMIDDAGEN...

Jag sätter alltid igång med något projekt som blivit liggande – dekorerar om i hemmet, fixar bokföringen – alltid till hög musik.

MIDDAGEN...

Äter något starkt östasiatiskt eller mexikanskt, gärna hemma i sällskap med andra. Jag experimenterar

vilt för att få fram nya vegetariska rätter.

KVÄLLEN...

En bra film är standard. Jag är skamligt svag för action, men ser också socialrealism, drama och skräck. Det behöver inte vara nytt, favoriterna hänger med. Men en söndagskväll kan också gärna tillbringas med

grubblande vänner och långa samtal.

LÄGGDAGS...

Det varierar fullständigt. Som nattmänniska jobbar jag bäst med texter och planer kvällstid. Ibland blir jag sittande till långt in på småtimmarna. Men dagbok och vanlig bok bockas oftast av innan jag får sova.

”Vi stod och grät i varandras armar”

VITTNE Stående i sin sovsäck på ett tak i Kobane såg Uppsalabon **Jocke Medin** ljusen från gevärseld och signalraketer i natten. Mitt i detta kände han sig fridfull.

Att följa världspolitiken genom nyhetsmedierna räcker inte för Jocke Medin. Han vill själv ta reda på vad som händer. I somras reste han till den kurdiska delen av Irak tillsammans med en dansk fotograf för att skildra kurdernas arbete med att bygga upp lokaldemokrati. Men i stället hamnade de mitt i en gigantisk flyktingkatastrof. Den fundamentalistiska gruppen som kallar sig Islamiska staten hade startat sitt brutala expansionståg. Ett tag var Jocke Medin den enda utländska journalisten på plats.

– Det var en nyttig erfarenhet. Jag vet att jag kan arbeta under svåra omständigheter och hur jag reagerar när jag ser döda människor.

Hur reagerar du då?

– Jag reagerar inte så starkt, svarar han. Han visar sin minneshylla. Där finns rånarluvan som han fick när han levde med zapatistgerillan i södra Mexiko som fredsobservatör för snart sex år sedan. Intill den några tomma patronhylsor från kalasjnikovs. Ett glas med romreklam från Kuba, där Jocke Medin lifade omkring en månad. Två igenkorkade miniflaskor med jord från Västbanken där han gjort en reportageresa.

På väggen sitter mängder av fotografier. Några är tagna i Syrien i augusti i år. En bild visar två yazidiska flickor som har upplevt saker som ingen människa ska behöva vara med om.

– I vissa skeden kunde jag inte fota, bara klappa barnen på huvudet för att dämpa min egen känsla av vanmakt.

Jocke Medins kamera har även fångat leenden.

– Det finns människor som ler mitt i tragedin, det är hoppingivande.

De vidrigaste bilderna har han inte satt upp på sovrumsväggen.

Under de två veckor han varit hemma har han hållit flera föreläsningar. Nu ställer han sig vid spisen och kokar arabiskt kaffe i en kastrull och visar hur man ska vicka på kastrullen för att sumpen inte ska bränna fast. Egentligen ska det göras över öppen låga.

Lugnt berättar han om dramatiken. – Människor var helt trasiga, de som överlevt. Vad folk berättade för mig var fruktansvärda saker. Vi stod och grät i varandras armar, säger han.

I slutet av september reste han ner en andra vända och lyckades trixa sig in i Kobane i norra Syrien, staden som kurderna försvarar mot fundamentalisterna. Tidigare har han inte sökt upp krigszoner, men det gjorde han nu. Han har improviserat och tagit chanser som dykt upp, ibland utan tolk. Enda gången han kände sig rädd var när människor omkring honom fick panik och skrek ”ISIS kommer”.

– Då tänkte jag: Oj nu mister jag huvudet. Det hade inte varit kul, säger han.

Föräldrarna och vissa vänner har svårt att förstå honom. De är oroliga och rådvilla när han reser till riskfyllda platser. Men dumdristig verkar han inte vara. Han har gått säkerhetskurs för journalister. Han hämtar en brun ”journalistväst” med många fickor som han hänger på sig.

– Jag har allt nödvändigt på mig – usb-minne, presskort, pass, dollar – så att jag kan dumpa bagaget och springa för att överleva, säger han och klappar på fickorna.

Jocke Medin ger ett allvarligt intryck. Han går sin egen väg och har en egen stil. Den uppåtkammade luggen drar åt rockabillyhållet och på sidorna är håret rakat. Han ser yngre ut än sina 30

”I vissa skeden kunde jag inte fota, bara klappa barnen på huvudet för att dämpa min egen känsla av vanmakt.”

år och har en lätt göteborgsk accent. I sin släkt är han den första som gått på universitetet.

– Jag är det svarta fåret i familjen, säger han.

Bara 18 år gammal flyttade han till Uppsala för att studera till gymnasielärare i historia och samhällskunskap. I två år undervisade han på Westerlundska gymnasiet i Enköping.

– På buss 774 läste jag nog 40 böcker under de två åren, böcker om politik, svenska samhället och Latinamerikas historia, säger han.

Många av eleverna var ledsna när han slutade. Ibland saknar han lärarjobbet.

– Men det är hårt arbete till dålig lön, säger han.

Folkbildning får han ägna sig åt även som frilansjournalist. Det är det som är drivkraften, bildning och analysen av vår samtid. Men han drivs också av en stark vilja att ge en röst åt människor som har svårt att göra sig hörda, så att de inte glöms bort.

Jocke Medins stora inspiratör är gammelfarmor Märta.

– Hon föddes det politiska året 1917 och dog första maj 2011, säger han.

Göteborgaren Märta Andersson växte upp under fattiga omständigheter och började arbeta i fabrik när hon knappt var tonåring.

Hon var vegetarian, körde bil och reste till udda ställen som Australien och Jugoslavien utan att kunna någon engelska. Men det som gjort störst intryck på Jocke är hennes berättelser om missförhållanden i samhället och att hon betonade vikten av att identifiera orättvisor.

Första gången han var i hetluften var i Honduras 2009.

– Då hände det här, säger han.

Han pekar på en inramad protestaffisch med slagordet ”Här ger sig ingen”. Han var på resa i Centralamerika när det råkade bli militärkupp och protester i Honduras.

Frilansjournalist. Jocke Medin gillar att skriva packlistor. Han har en färdig fil på datorn, det är bara att bocka av presskort, kamera, diktafon, externa hårddiskar och så vidare. När han bestämde sig för att resa till Kobane i Syrien i slutet av september var han i väg på 24 timmar. Han har en stark vilja att berätta. Foto: Tomas Lundin

– Jag gick genast lös, samlade intervjuer, citat, miljöer och blev fotograf åt en amerikansk journalist. Där föddes intresset för journalistik på riktigt, säger han.

Senare gick han en ettårig journalistutbildning på Uppsala universitet.

I flera år har han följt den odemokratiska och högerextrema utvecklingen i Ungern. Han berättar att personer i den nazistiska organisationen Svenska motståndsrörelsen fått militärträning i Ungern.

”Jag är det svarta fåret i familjen.

Han tar tydlig ställning mot nynazism och var en av dem som dokumenterade nazistattacken på gågatan i Uppsala i augusti förra året, vilket låg till grund för en granskning i UNT som ledde till att polisen återupptog utredningen.

Jocke Medin läser mest facklitteratur, ser helst nyheter och dokumentärer på tv och hans hobby är att fotografera begravningsplatser utomlands. Det låter superseriöst, men han försäkrar att han kan vara flamsig också.

– I ett tidigare liv drev jag liveklubb på Kalmar nation och var dj på flera klubbar i Uppsala, säger han.

Han har spelat trummor och tamburin i ett band också, Bohemians Uppsala. Jocke Medin när inga drömmar om att arbeta som krigskorrespondent, det

finns alldeles för många ensamma journalister där ute, säger han. Han vill hellre skriva om att saker som byggs upp än raseras. Dessutom hoppas han få bilda en familj med fem barn. Förmodligen kommer han att ställa sig bakom katedern igen så småningom, men aldrig sluta att skriva.

Tina Lövrander
tina.lovrander@unt.se
018-478 16 14

Personligt

Engagerad journalist

Namn:

Jocke Medin.

Aktuell:

Rapporterade nyligen på plats i Irak och Syrien om flyktingströmmar och strider.

Gör: Frilansjournalist.

Född:

Göteborg 1984.

Familj: Mor, far, syster, bror, vänner i fyra världsdelar.

Bor:

Inneboende hos en äldre journalist i centrala Uppsala.

Intressen:

Historia, undervisning, resor, att lära känna nya kulturer och tankesätt, att finna och dela berättelser.

Sådan är jag:

Social, empatisk, principfast, alltid nyfiken.

Uppskattar hos andra:

Humor, lojalitet, rättvisepatos, komplexa personligheter.

Gillar:

Inspirerande människor och stordåd. Musik. Är svag för actionfilm.

Gör mig arg:

Högerextremism, fattigdom och orättvisor. Kött. Att se hur bräcklig demokratin kan vara.

Äter helst:

Pasta, solrosfrön.

Lyssnar på:

Just nu chilensk folkmusik, 70-tal.

Favoritplagg:

Converse All Stars.

Reser gärna till:

Mellanöstern, Latinamerika, Prag.

Ångrar: Mycket och inget. Vänner som försvunnit, chanser som gått en förbi. Men livet är en läroprocess.

Motto:

Stå aldrig still (Joakim Thåström).

Drömmer om:

En bättre värld!

Nästa resmål: Egypten i vår.